

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **B. J.**
zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Matznerem, PhD., LL.M., sídlem
Anny Letenské 34/7, Praha

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát, sídlem**
Štěpánská 796/44, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2022, č.j. ČOI 140090/22/O100/Krč/Št,

takto:

I. **Žaloba se z a m í t á.**

II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 11. 1. 2023, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 9. 11. 2022, č.j. ČOI

140090/22/O100/Krč/Št (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobkynino odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Plzeňský a Karlovarský kraj se sídlem v Plzni (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 16. 3. 2022, č.j. ČOI 24921/22/2200 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 36 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek (dále jen „*zákon o ochraně zdraví*“), pro porušení § 3 odst. 3 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč; současně byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila tím, že dne 22. 10. 2021 nezajistila ověření věku kupujícího, když prostřednictvím svého volně přístupného prodejního automatu umístěného na adrese Nerudova ulice, Karlovy Vary - Stará Role, prodala bylinný výrobek určený ke kouření - sáček s výrobkem *Dr. CBD 1 gram* v prodejní ceně 250 Kč osobě mladší 18 let.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož (i) je nepřezkoumatelné, (ii) nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, (iii) žalovaná na základě provedeného dokazování dospěla k nesprávnému právnímu závěru a (iv) nebyly naplněny znaky skutkové podstaty správního deliktu.
3. Stran „*nepřezkoumatelnosti rozhodnutí*“ žalobkyně namítala, že jednou ze stěžejních odvolacích námitek žalobkyně bylo, že kontrolní orgán neprokázal, že produkt *Dr. CBD 1 gram* (dále též jen „*předmětný produkt*“ nebo „*CBD výrobek*“) zakoupený ke kontrole přizvanou nezletilou osobou naplňuje definici bylinného výrobku určeného ke kouření. K vyjasnění této skutečnosti žalobkyně navrhovala výslech M. R., jednatelky společnosti Biovita Group s.r.o., IČO 030 76 849, která byla v rámci řízení schopná poskytnout podrobnější informace o předmětném produktu. Tímto výsledkem mělo být zjištěno, zda se v daném případě jedná o výrobek určený ke kouření a k jakým účelům výrobek slouží. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí k návrhu výsledku svědka nijak nevyjádřila. Žalovaná neuvedla, z jakého důvodu považuje výslech za nedůvodný či nadbytečný, přitom se svědek měl vyjádřit ke kruciólní otázce řízení. Žalobkyně proto namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
4. K „*nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu*“ žalobkyně uvedla, že jelikož žalovaná neprovedla výslech M. R., jednatelky společnosti Biovita Group s.r.o., IČO 030 76 849, za účelem zjištění, zda se v daném případě jedná o výrobek určený ke kouření a k jakým účelům výrobek slouží, ani jiným způsobem žalovaná neprovedla zjištění skutečného obsahu a složení předmětného výrobku a omezila se pouze na některé informace z příbalového letáku a vizuální vjem výrobku, žalovaná nedostatečně zjistila skutkový stav v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Nedostatečnost zjištěného skutkového stavu je zjevná též v kontextu rozsáhlých námitek žalobkyně vznesených v průběhu správního řízení:
 - ve vztahu k námitkám neurčitosti definice bylinného výrobku sloužícího ke kouření,
 - že je nezbytné postavit najisto, že daný výrobek skutečně slouží k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování,

- že výrobce produktu jasně deklaruje, že předmětný produkt k výše uvedeným účelům neslouží, a žalobkyně podle tohoto poučení s produktem následně nakládala, neboť vycházela při distribuci předmětného produktu z informace, která byla obsažena na informačním štítku výrobku, dle kterého výrobek „slouží pouze k technickým, zahradnickým a studijním účelům“.
- 5. Ohledně „*nesprávného právního závěru*“ žalobkyně namítala, že z provedeného dokazování nevyplyvá a nebylo tudíž postaveno najisto, že by předmětný produkt sloužil k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování, a proto nebyla naplněna směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014, o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnic 2001/37/ES/ (dále jen „*směrnice EU*“), a to konkrétně článek 2 odst. 15, ve kterém je bylinný výrobek určený ke kouření definován jako výrobek, jehož základem jsou rostliny, byliny nebo ovoce a který neobsahuje žádný tabák a který se může užívat prostřednictvím spalovacího procesu. Dle žalobkyně je nesprávným právním závěrem žalované, že je povinností žalobkyně prokazovat, že předmětný produkt neslouží k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování, když z informačního štítku a příbalového letáku je zřejmé, že produkt k tomuto účelu neslouží. V daném případě se jedná o přesun důkazního břemena na žalobkyni (jako obviněnou), což je trestním řízením správním nepřípustné. Žalovaná se zároveň nevypořádala s tím, že pokud předmětný produkt skutečně slouží k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování, tak byla žalobkyně výrobcem předmětného produktu uvedena v omyl, a tudíž jednala ve skutkovém omylu.
- 6. Pokud jde o namítané „*nenaplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu*“, žalobkyně uvedla, že pokud nebylo ve správním řízení postaveno najisto, že předmětný produkt je bylinným výrobkem určeným ke kouření podle § 3 odst. 3 zákona o ochraně zdraví, tak nebyl naplněn znak skutkové podstaty správního deliktu podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

- 7. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla k jednotlivým žalobním námitkám následující.
- 8. K „*nepřezkoumatelnosti rozhodnutí*“ žalovaná konstatovala, že žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že se žalovaná v tomto rozhodnutí nevyjádřila k návrhu žalobkyně vyslechnout v řízení jako svědka jednatelku obchodní společnosti Biovita Group, s.r.o. (IČO 03076849), která měla poskytnout informace o produktu Dr. CBD 1 gram prodávaném žalobkyní ve volně stojícím prodejním automatu. Dle tvrzení žalobkyně mělo být tímto výsledkem zjištěno, zda se v případě tohoto výrobku jedná o bylinný výrobek určený ke kouření. K tomu žalovaná uvedla, že z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí je zřejmé, že prvoinstanční orgán žalobkyní navrhovaný výslech jednatelky obchodní společnosti vyrábějící CBD výrobek neprovedl v souladu s § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), když tento důkaz neposoudil jako potřebný ke zjištění skutkového stavu, neboť spáchání přestupku považoval za prokázané. Žalovaná v odvolacím řízení nezjistila v postupu prvoinstančního

orgánu v tomto ohledu žádné pochybení a z tohoto důvodu proto nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

9. K „*nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu*“ žalovaná uvedla, že žalobkyně spatřuje nedostatečnost zjištěného skutkového stavu především v tom, že žalovaná neprovedla zjištění skutečného obsahu a složení CBD výrobku a omezila se pouze na některé informace z příbalového letáku. Dle názoru žalobkyně je potřeba postavit najisto, že daný výrobek skutečně slouží k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a to že jeho užívání zahrnuje postupné spalování. K tomu žalovaná uvedla, že při posuzování CBD výrobku vycházela z definice obsažené v čl. 2 odst. 15 směrnice EU, podle kterého je bylinný výrobek určený ke kouření definován jako výrobek, jehož základem jsou rostliny, byliny nebo ovoce a který neobsahuje žádný tabák a který se může užívat prostřednictvím spalovacího procesu. Z údajů uvedených výrobcem na balení je zřejmé, že tento výrobek obsahuje určité množství CBD a THC, tedy látky, které jsou obsaženy v rostlinách konopí. Rovněž tak vizuální vjem výrobku nasvědčuje tomu, že je rostlinného původu. Absenci tabáku lze rovněž dovodit z označení předmětného CBD výrobku, které naopak informaci o příměsi tabáku neobsahuje. Z balení výrobku je zřejmé, že nevylučuje možnost užívání postupným spalováním. Pro naplnění všech definičních znaků bylinného výrobku určeného ke kouření pak v případě CBD výrobku postačí fakt, že tento výrobek je způsobilý k užívání prostřednictvím spalovacího procesu. Žalovaná je proto přesvědčena o tom, že podstatná skutková okolnost, a sice to, že CBD výrobek prodáváný žalobkyní v prodejním automatu je bylinným výrobkem určeným ke kouření, byla provedeným řízením dostatečným způsobem zjištěna, a to bez důvodných pochybností.
10. K „*nesprávnému právnímu závěru*“ žalovaná uvedla, že žalobkyně v tomto bodě odkazuje na definici bylinného výrobku určeného ke kouření vyplývající z čl. 2 odst. 15 směrnice EU a poukazuje na to, že z provedeného dokazování nevyplývá jednoznačný závěr v tom smyslu, že by CBD výrobek této definici odpovídal. Zároveň považuje v trestním řízení za nepřijatelné, aby bylo důkazní břemeno přesouváno na žalobkyni jako obviněnou. Pro případ, že by se v daném případě skutečně jednalo o bylinný výrobek určený ke kouření, pak se žalobkyně domnívá, že se žalovaná nevypořádala s tím, že žalobkyně byla výrobcem předmětného produktu uvedena v omyl, a tudíž jednala ve skutkovém omylu. K tomu žalovaná uvedla, že ze správního spisu vedeného na obou stupních správního řízení nevyplývá, že by žalovaná jako odvolací orgán nebo prvoinstanční orgán přenášely na žalobkyni důkazní břemeno. Žalovaná tuto námitku považuje za zcela nepřiléhavou, nemající oporu v konkrétním zadokumentovaném úkonu. Dle názoru žalované nelze na daný případ aplikovat jednání ve skutkovém omylu, neboť tento může být brán v potaz pouze při posuzování odpovědnosti fyzické osoby ve smyslu § 16 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „*přestupkový zákon*“). V projednávaném případě se přestupků dopustila obchodní společnost, tedy právnická osoba, jejíž odpovědnost za spáchání přestupku je objektivní. K vyvození odpovědnosti právnické osoby za přestupek zde postačuje samotný fakt porušení právní povinnosti uložené právnické osobě, tj. v tomto případě porušení příslušných ustanovení zákona o ochraně zdraví.
11. K „*nenaplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu*“ žalovaná uvedla, že žalobkyně namítá, že pokud se v případě CBD výrobku s jistotou nejedná o bylinný výrobek určený ke kouření, pak nebyl naplněn znak skutkové podstaty vytýkaného přestupku dle § 36 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví. K tomu žalovaná uvedla, že věc odpovídajícím způsobem posoudila v duchu směrnice EU i navazující národní legislativy obsažené v

zákoně o ochraně zdraví, a je přesvědčena o tom, že CBD výrobek je v projednávaném případě třeba posuzovat jako bylinný výrobek určený ke kouření.

12. Závěr svého vyjádření žalovaná konstatovala, že s ohledem na výše uvedené, kdy žalobkyně v žalobě neuvedla žádné nové skutečnosti či argumenty, které by byly relevantní pro eventuální revizi napadeného rozhodnutí, má žalovaná za to, že v posuzovaném případě zjistila všechny rozhodné skutečnosti, shromáždila potřebné důkazy, skutkový stav správně vyhodnotila a přihlédla ke všem relevantním okolnostem, které bylo možno hodnotit jak ve prospěch, tak i k tíži žalobkyně.

IV.

13. V podání ze dne 7. 3. 2023 žalobkyně jen stručně uvedla, že s vyjádřením žalované nesouhlasí, že žalovaná pouze opakuje tvrzení z odůvodnění napadeného rozhodnutí a nevypořádala se s žalobními body.

V.

Posouzení věci soudem

14. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaná souhlasily s projednáním věci bez jednání rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.
15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
16. Podle § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
17. Soud má za to, že správní orgány zjistily skutkový stav věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu.
18. Podle § 3 odst. 3 zákona o ochraně zdraví se zakazuje prodávat tabákové výrobky, kuřácké pomůcky, bylinné výrobky určené ke kouření a elektronické cigarety prostřednictvím prodejního automatu, nelze-li vyloučit prodej těchto výrobků osobě mladší 18 let; za tím účelem musí prodejce prodávající prostřednictvím automatu zajistit ověření věku kupujícího osobou k tomu určenou.
19. Bylinným výrobkem určeným ke kouření se pak rozumí výrobek, jehož základem jsou rostliny, byliny nebo ovoce, a který neobsahuje žádný tabák, může se užívat prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování (§ 2 písm. d) zákona o ochraně zdraví).
20. Žalobkyně namítala, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že předmětný výrobek „Dr. CBD 1 gram” je bylinným výrobkem určeným ke kouření.
21. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl: *„Odvolací orgán při posuzování toho, zda výrobek označený jako Dr. CBD 1 gram naplňuje definici bylinného výrobku určeného ke kouření, předně vycházel z údajů uvedených výrobcem na balení uvedeného výrobku, ze kterého je zřejmé, že tento výrobek obsahuje určité množství látek CBD a THC, tj. kanabinoidů vyskytujících se v rostlinách konopí, a tedy je zřejmé, že základem předmětného výrobku je rostlina. I vizuální vjem výrobku nasvědčuje tomu, že se jedná o sušený rostlinný výrobek, a tedy produkt vznikající spalováním takového výrobku je nepochybně možné*

inhalovat nosem nebo ústy. I balení výrobků nevylučuje možnost jeho užívání způsobem zahrnujícím postupné spalování výrobků. Popis komodity sice obsahuje informaci, že produkt není určen ke spalování a přímé konzumaci, nicméně zvolený způsob balení výrobků, který je podobný tabákové směsi, rovněž tak nevylučuje možnost takového užívání. Pokud by byl výrobek skutečně určen pouze k technickým, zahradnickým a studijním účelům, jak je uvedeno na obalu výrobku, pak by informace Zákaz prodeje osobám mladším 18 let a Uchovávejte mimo dosah dětí postrádaly logiku, nebo tyto souvisí právě s uváděním návykových látek na trh, viz. § 4 odst. 4 zákona o ochraně zdraví, podle kterého se zakazuje osobě mladší 18 let prodávat nebo podávat tabákové výrobky, bylinné výrobky určené ke kouření elektronické cigarety.”

22. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že údaje uvedené výrobcem na balení uvedeného výrobku ve spojení s vizuálním popisem výrobku je zcela dostačující pro učinění závěru o tom, předmětný výrobek „Dr. CBD 1 gram” je bylinným výrobkem určeným ke kouření. Skutková zjištění v sobě zahrnují jak deklarovanou přítomnost u CBD a THC ve výrobku, tak skutečnost, že se jednalo o sušený rostlinný výrobek obdobný tabákové směsi, obdobně balený. Sušený rostlinný výrobek, obdobně jako tabák, lze spalovat a produkt toho spalování lze inhalovat nosem nebo ústy. Tato skutečnost je podle názoru soudu dokonce obecným faktem. Žalovaný taktéž srozumitelným způsobem vysvětlil, proč nelze vycházet z údajů na balení výrobku, že výrobek „není určen ke spalování a přímé konzumaci” a „slouží pouze k technickým, zahradnickým a studijním účelům”. Dlužno doplnit, jak podotkl prvoinstanční orgán v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí na str. 4, že informace o zákazu prodeje výrobku osobám mladším 18 let byla uvedena jak na výrobku, tak na prodejním automatu.
23. Krajský soud v Plzni se již otázkou „*relevance příbalového letáku vylučujícího kouření sušeného konopí*” zabýval v rozsudku ze dne 30. 6. 2023, č.j. 55 A 4/2023 - 32 (dostupný na www.nssoud.cz). Krajský soud v Plzni k otázce, zda výrobek fakticky způsobilý ke kouření lze učinit nezpůsobilým na základě nápisu či návodu k použití, který formálně vyloučí kouření, jako vhodný způsob použití uvedl: „*O takovém subjektivním pojetí způsobilosti ke kouření lze pochybovat již jen na základě zákonného textu – zákon zároveň užívá pojmů určen ke kouření i může se užívat (kouřením). Nedávalo by valného smyslu, aby obsah těchto pojmů byl srovnatelný v tom smyslu, že určení či způsobilost výrobků ke kouření vymezuje výrobce, dovozce či prodejce vlastním prohlášením bez ohledu na faktické vlastnosti tohoto výrobku. Z hlediska předmětu a účelu regulace je však odpověď na tuto otázku zřejmá: možné to není, rozhodující je faktická způsobilost výrobku ke kouření. Účelem zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek je ochrana zdraví, zvláštní ochrana dětí a mladistvých i ochrana těhotných žen. V širších souvislostech lze smysl zákona pak spatřovat i ve zlepšení životního prostředí a snížení výdajů státu v oblasti zdravotnictví [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 7/17 ze dne 27. 3. 2018 (N 55/88 SbNU 727; 81/2018 Sb.)]. Jakkoliv lze toho účelu v případě kouření do jisté míry dosahovat osvětou (v podobě příbalových letáků, masivních letákových kampaní aj.), faktická nemožnost vystavení sebe sama popřípadě jiných osob účinkům kouření je zjevně účinnější. Proto zákonodárce v některých případech kouření bez dalšího zakazuje, popřípadě stanoví podmínky prodeje tak, aby došlo k faktickému omezení dostupnosti výrobků způsobilých ke kouření skupinám chráněných osob (§ 3 až § 10 zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek). Ve vztahu k těmto skupinám zákonodárce tedy upřednostňuje omezení dostupnosti před seberegulací spotřebitelů na základě prostého informování o škodlivých účincích kouření. Z hlediska zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek je podstatná faktická způsobilost výrobku ke kouření a jeho faktická nedostupnost, nikoliv pokyn jeho výrobce v příbalovém letáku. Tento pokyn totiž*

není ničím jiným než nevymahatelným doporučením, aby výrobek nebyl kouřen. Nijak nebrání tomu, aby byl výrobek fakticky zakoupen osobou mladší 18 let a touto osobu také vykouřen.” Soud se s tímto závěrem ztotožňuje i v nyní souzené věci.

24. Prohlášení o tom, že výrobek „*není určen ke spalování a přímé konzumaci*” a „*slouží pouze k technickým, zahradnickým a studijním účelům*”, nevypovídají nic o tom, zda je výrobek fakticky způsobilý ke kouření či nikoli.
25. I za stavu, kdy byl stav věci zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, žalobkyni nic nebránilo v tom, aby správnost zjištěného skutkového stavu vyvrátila nebo alespoň zpochybnila. To však mohla učinit pouze předestřením skutkové verze reality, resp. uvedením konkrétních tvrzení, na základě kterých by v případě jejich pravdivosti bylo nutné dospět k odlišným závěrům, než ke kterým dospěly správní orgány. Teprve taková verze reality by se mohla stát předmětem dalšího dokazování.
26. Žalobkyně však žádnou takovou skutkovou verzi reality nepředestřela. Omezila se pouze na obecná tvrzení o tom, že správní orgány „*neprovedly výslech paní M. R., jednatelky společnosti Bovia Group s.r.o. za účelem zjištění, zda se jedná o výrobek určený ke kouření a k jakým účelům slouží*”, „*nezjistily skutečný obsah a složení předmětného výrobku*” či „*nepostavily najisto, zda předmětný výrobek skutečně slouží k užívání prostřednictvím inhalace ústy nebo nosem a jeho užívání zahrnuje jeho postupné spalování*”.
27. Za situace, kdy žalobkyně neuvedla, na základě jakých konkrétních skutečností by i přes skutková zjištění správních orgánů měl být předmětný výrobek považován za výrobek, který není fakticky způsobilý ke kouření, měl mít jaké jiné složení a jaký jiný obsah, namítá pouze, že skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně. Jak však uvedeno shora, tato námitka není důvodná, protože žádných dalších důkazů nebylo třeba.
28. Konstatoval-li tedy prvoinstanční orgán v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, které tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek, že „*důkazy svědeckými výpověďmi považuje za nadbytečné, neboť nejsou potřebné ke zjištění skutkového stavu*”, je tento závěr zcela správný. Správní orgány tedy uvedly, proč nebylo přistoupeno k výslechu paní M. R., a proto je není možné považovat za nepřezkoumatelné.
29. Dlužno doplnit, že důvodnou není ani námitka žalobkyně o tom, že „*došlo k přesunu důkazního břemeno na žalobkyni (jako obviněnou), což je v trestním řízení správním nepřípustné*”.
30. Důkazní břemeno v řízení o přestupku leželo na správních orgánech. Správní orgány ale své břemeno tvrzení unesly, tak jak vyžaduje ustanovení § 3 správního řádu. Ani v řízení o přestupku nelze po správních orgánech spravedlivě požadovat, aby za situace, kdy je skutkový stav jednoznačný, samy vymýšlely jiné skutkové verze reality, které ani náznakem ze zjištěného skutkového stavu nevyplývají.
31. Přestupek podle § 36 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví je přestupkem právnických a podnikajících fyzických osob. Přestupková odpovědnost těchto osob je v českém právním řádu založena na odpovědnosti objektivní. Jestliže je odpovědnost za delikt objektivní, pak se jedná o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění (srov. rozsudek NSS č. j. 10 Ads 356/2021-25 ze dne 15. 10. 2021). Případný omyl žalobkyně mající vliv na zavinění tedy není významný. Podle § 21 odst. 1 ve spojení s § 23 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podnikající fyzická osoba za přestupek neodpovídá teprve, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ke

zproštění odpovědnosti tedy nesla žalobkyně. Nad rámec tvrzení o skutkovém omylu však žádnou argumentaci směřující ke zproštění odpovědnosti za přestupek nevznesla. Protože omyl jako takový není z hlediska zákona významný, správní orgány se touto otázkou nemusely podrobněji zabývat.

VI.

Rozhodnutí soudu

32. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

33. Soud neprovedl žádný z navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

34. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. prosince 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu